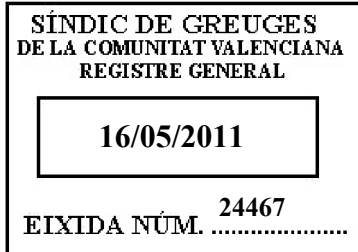

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament d'Alacant
Ilma. Sra. Alcaldesa-Presidenta
Pl. Ajuntament, 1
ALACANT - 03002 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 090133
=====

Assumpte: discriminació del valencià.

Il·lma. Sra.,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava que *“des de fa temps ha comprovat que l’Ajuntament d’Alacant utilitza exclusivament el topònim castellà quan es referix a “Ayuntamiento de Alicante”, i obvia la denominació equivalent en l’altra llengua cooficial de la Comunitat Valenciana, el valencià; en definitiva, que el consistori només fa un ús residual del valencià en festes (alguns formularis) o en part de la seua pàgina web, tot i que la LUEV, vigent des de 1984, establia un termini de 3 anys perquè totes les administracions autonòmiques o locals adaptaren les seues estructures a la nova realitat legislativa, és a dir, a la cooficialitat lingüística determinada per l’Estatut d’autonomia.”*

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la citada llei, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’estos fets i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a les previsions existents, si s’escau, perquè el bilingüisme siga observat per l’ajuntament en totes les seues manifestacions públiques, retolació de serveis públics, campanyes de publicitat institucional, impresos, formularis i fullets informatius, i en la toponímia oficial.

La comunicació rebuda de l’Ajuntament d’Alacant, després de diversos requeriments, ens va informar del següent:

“... En referència a l’escrit que teniu l’amabilitat de dir-me, amb data 11 de març del 2011, relatiu a la sol·licitud d’informació de les queixes amb núm. 20090133, de (...),

sobre la discriminació de l'ús del valencià, he d'assenyalar-vos que este Ajuntament treballa en la línia requerida a fi d'aconseguir, en la mesura que el nostre pressupost ens ho permeta, l'objectiu d'escometre les mesures necessàries per a portar-les a efecte."

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa resolem l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere el arguments que li expose tot seguit i que constitueixen els fonaments de la Resolució amb què concloem:

En primer lloc, hem de dir que esta institució és conscient de l'esforç econòmic que comporta, sobretot per als ajuntaments, configurar pàgines web oficials, emetre impresos, fullets i publicitat institucional, retolació viària, etc. en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, i que, de vegades, esta actuació és endarrerida davant necessitats més urgents com ara els servicis socials, la dependència, els menors, els ancians, l'educació o petites infraestructures.

No obstant això anterior, el Síndic de Greuges, alt comissionat dels drets fonamentals dels valencians, recollits en el títol I de la Constitució espanyola i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, no pot deixar de fer una reflexió sobre l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans i la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 5é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'hi instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autònom o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autònòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de bandejar qualsevol forma de discriminació lingüística.

En segon lloc, l'art. 15 de la mateixa llei atribuïx al Consell determinades competències per a la regulació de la toponímia oficial del valencià.

Així mateix, la Llei 6/1991 de la Generalitat, de 27 de març, regula la senyalització de les carreteres de la Comunitat Valenciana i el RD 334/1982, de 12 de febrer, preveu la senyalització de les vies de comunicació i la retolació dels servicis públics estatals en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

D'altra banda, el Decret 145/1986, de 24 de novembre, del Consell de la Generalitat, regula la senyalització de les vies de comunicació, les instal·lacions i els servicis públics en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, amb el propòsit de fer efectiva la recuperació del valencià en estos àmbits.

Este mateix Decret, en la disposició final primera, autoritza a la que aleshores es denominava Conselleria d'Educació i Ciència, a dictar les disposicions necessàries per al seu acompliment i, en este sentit, l'Ordre d'1 de desembre de 1993 sobre l'ús de les llengües oficials en la toponímia, la senyalització de les vies de comunicació i en la retolació dels servicis públics en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana estableix en l'article primer que: "El criteri general d'ús de les llengües oficials a la Comunitat Valenciana en la senyalització de vies i servicis públics haurà d'atendre al predomini lingüístic establert en el títol cinqué de la Llei d'ús i ensenyament del valencià (...)"; i en l'art. 2 assenyalava que "(...) per mandat legal es requerisca la senyalització en les dues llengües, es donarà prioritat a una llengua o a l'altra segons el predomini lingüístic del territori en què s'ubique el senyal (...)", per la qual cosa, tenint en compte que Alacant, de conformitat amb el que estableix l'art. 35 del títol cinc, és territori de predomini lingüístic valencià, en conseqüència, la retolació dels servicis públics ha de ser feta preferentment en valencià".

La normativa vigent sobre l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la LUEV, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació. Per això l'Administració pública valenciana, tant l'autònoma com la local, està obligada a garantir la normalització lingüística, atorgar especial respecte i protecció al valencià, i estendre'n l'ús en tots els àmbits socials, a fi de superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà, l'altra llengua oficial, de manera que en cas pugua prevaler una llengua sobre l'altra; i esta obligació s'estén també a la retolació d'instal·lacions i oficines oficials, tal com hem dit.

De conformitat amb tot el que hem exposat més amunt, **SUGGERIM A L'AJUNTAMENT D'ALACANT** que en pròximes retolacions, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, de les informacions i dels servicis oferits per l'Ajuntament adopte les mesures que siguen necessàries per tal de promoure el topònim en valencià d'Alacant i perquè estiguen redactats en les dues llengües cooficials de la Comunitat valenciana, de manera que no pugua prevaldre una llengua sobre l'altra, ja que allò que ha d'orientar a tots els poders públics autonòmics i locals és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits de la vida pública.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana